

Søstrene

De havde egentlig aldrig rigtig brudt sig om hinanden.

Lillesøster kaldte storesøster Stokkekålhoved.

Storesøster kaldte lillesøster Katteklumpe.

og de havde begge ret,

for den ældste var lang og tynd bortset fra hovedet,

og den yngste var lille og klumpet

og havde altid en kat klistret op ad sig.

De elskede begge Skule, deres far,

og kunne ikke tåle, at han talte med søsteren.

Skule, var storbonde på egnen.

En veldrevet gård havde han,

den lå et godt stykke vest for kongsgården,

og han havde gode forbindelser til folk derinde i Lejre.

Og såmænd til de nye folk i den nye by på den anden side af Kongsgården,

- dem med disse underlige ideer om bare en eneste Gud, som de byggede særlige huse til.

Der var andre storbønder på hans egn, -det tog ingen tid at ride over til Esben, Kisurs søn. de var venner, de to. og Esben havde en ven. Gorm hed han, søn af Særk.

Når Skule bød til gilde, kom Esben med sin kone, Thuga og deres børn. det var skik der på egnen at kalde den ældste dreng ved hans farfars navn. Så han hed altså Kisur.

Gorm og hans kone, Hildur, kom også med deres børn. Den ældste dreng hed Særk ligesom sin farfar.

Søstrene legede rigtig godt sammen med Lillekisur og Lillesærk.

Storesøster kunne bedst lide Lillekisar. lillesøster kunne bedst lide Lillesærk. Så der var ikke rigtig noget at komme op at skændes om, hvad det angik.

Og såmænd om det ikke endte med, at pigerne blev gift med drengene, da de kom til skelsår og alder. Men så var det også slut med idyllen.

Da Kisur havde overtaget gården, og Esben og Thuga gik på aftægt, byggede han det større. Det blev lillesøster godt nok sur over, og hun fik straks sat Særk i gang med noget endnu større byggeri.

Og Sådan fortsatte det hele livet, - de to søstre undte ikke hinanden, at den andens gård skulle være større, og det var da et held for dem. at deres ægtemænd var driftige bønder, med sans for gård drift og forretning. Men slidt op blev de alligevel, og de døde alt for unge – ja faktisk før de fik sat børn i verden.

Der sad de to søstre på hver sin gård, midt i de to landsbyer der har deres ægtemænds navne, og de lurede på hinanden og overvejede, hvad de dog kunne bruge deres formuer til, så ikke den udholdelige store- eller lillesøster skulle komme til at snuppe hele arven.

lillesøster fik ideen først. Hun ville bygge et af disse underlige huse, som det var moderne at bygge derinde i den store by Roskilde.

Det ville hun bruge alle sine penge til og så fik hun da endelig snydt Stokkekålhoved.

Pudsigt nok fik storesøster nøjagtig den samme ide et par dage efter. Katteklumpe skulle sandelig ikke arve hende.

Og Således gik det til, at Kisserup og Særløse fik hver sin kirke som nu i en uoverskuelig årrække har været flittigt brugt af landsbyens gæve beboere.

Men de to søstre opnåede, hvad de ville, - de blev ludfattige af de to byggerier, der - som det til alle tider sker - blev langt dyrere end oprindelig beregnet. og så blev der naturligvis intet at arve til den længstlevende, hvem det så ellers blev

Tror i, det er løgn?. Så gå ud på kirkegården og se Alison Michells to træskulpturer fra 1999, der viser de to søstre

